

Tabudöntögetés

2011 április 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

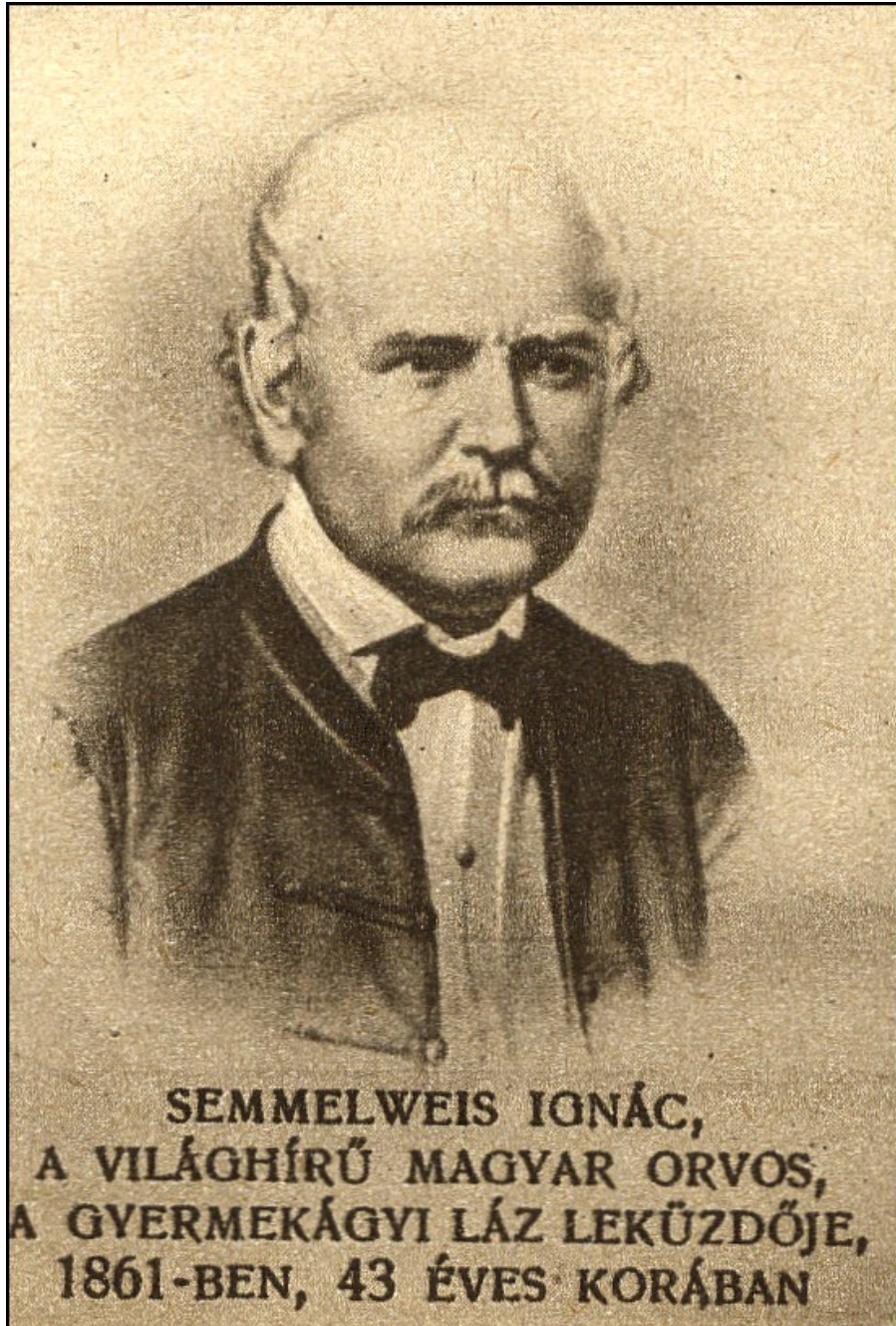
- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az egészségügyért felelős államtitkárság vitairatot tett közzé. Nevét a magyar orvoslás egyik tragikus sorsú nagyságától kölcsönözte – Semmelweis-tervnek hívják, és az elmúlt hetekben számos bírálat érte. Elrebecsátom: a vitairatnak egyetlen hibája van, hogy még mindig csak vitairat, és a benne megfogalmazott elképzelések nem valósultak meg. Pedig igencsak múlik az idő. (Lehet, hogy már el is múlt?)

Hiányosságaként említik, hogy kevés benne a szó a megelőzésről, a népegészségügyről. Igaz. De most – a betegellátás összerogyó helyzetében – nem ez a baj. Most menteni kell. A magyar betegellátás száz sebből vérzik. Igazán megmentésre vár. Meg is ígérték. Bár úgy tűnik, a megmentés várat magára. A vitairat erénye azonban leginkább az, hogy a polgári jobb (?) oldal eddigi egészségpolitikájában szokatlanul, tabutémákat pedzeget. Nyilván ezért vitairat, és nem kormányzati program. Viszont számos – rég elcsépelet – közhelyet is tartalmaz. Ezekkel mindenki egyetért. Amíg nem kell tenni valamit. Például: összetársadalmi megegyezésre van szükség, a járóbeteg-ellátás fejlesztendő, az egészségügyi dolgozók bére növelendő, az amortizáció beépítendő, stb. Az ember csak tapsol. De induljunk el a tabuk világába. Kezdjük a könnyebbekkel.

Itt van mindjárt az örökzöld lózung: „struktúraváltozásra” van szükség! Ezt mormoljuk évek óta. Ugyan az államtitkár kijelentette, hogy kórház nem szűnik meg, csak átalakul (mint az anyag). A funkciója. Mit is jelenthet ez? Feltehetően azt, hogy az aktív betegellátó kórházból krónikus (leánynevének elfekvő), esetleg rehabilitációs kórház lesz. O. K. De mit szólnak ehhez a környező népek? Tapsolnak-e majd nek is? Nem valószínű. Lehet, hogy utcára mennek.

A következő? – már kissé testesebb – tabutéma: az „államosítás”. Amiről szerintem nem vitázni kell, hanem megvalósítani. Legalább a nagy (megyei) kórházak mekördtetését állami kézbe kellene adni. Folyamatosan

nyávogunk arról, hogy a betegellátásban irdatlan területi egyenl?tlenségek vannak. Hát persze. A szegény önkormányzat kórháza szegény, a jobb módúé jobb módú. Még a helyi önkormányzat kedve is befolyásolja, hogy mennyi pénzt hajlandó – a kevésb?l – a kórházára fordítani. Ha a kórházak m?kødtetése az önkormányzatok kezében marad, az ellátás egyenl?tlenségét nehéz lesz csökkenteni. A „struktúraváltozáshoz” szükséges „kórház-átprofilírozás” pedig szinte reménytelen. Országos fejlesztési koncepció sem érvényesíthet?. A f?városban zajló kórház-összevonási vita kimenetele ma még nem ismert. De az biztos, hogy ez lesz a Semmelweis-terv megvalósíthatóságának egyik lakmuspapírja. Megmutatja az egészségpolitika és az önkormányzati lobbier?viszonyait.

Persze az „államosításon” felhørdül?knek abban igazuk van, hogy érdemi forrásjuttatás nélkül – pusztán a racionalizálástól és attól, hogy kevesebb helyütt lesz mód korrupcióra – jelent?s javulás nem lesz. De a betegellátásban lassan közelebb kerülhet Szabolcs és Gy?r. Ez is „nem semmi”. És megsz?nne az is, hogy egyes kórházatlan önkormányzatok betegei más önkormányzatok kontójára gyógyuljanak. Ma egész potyautaskonvojok jönnek-mennek. Összevissza.

Elérkeztünk egy még keményebb tabuhoz. A „betegutakhoz”. Az „államosítás” a politikusok belügye. „Csak” az önkormányzati törvényt kellene átírni. De a betegutak rendezése már a rajta közleked?ket érinti. A betegeket. Mert az úton útjel? táblák lennének. Hogy a betegek ne bolyongjanak összevissza. Ez leegyszer?sítve a szabad kórházválasztás korlátozását jelenti. Itt kezd szegény Semmelweisünk elbátortalanodni. Mert az „utasok” megszokták, hogy mindenki arra megy, amerre akar. A baj „csak” az, hogy ehhez a „benzint” ingyen kapja. Az egészségbiztosítás fizeti az utaztatást. Mehet a harmadik orvoshoz, az ötödik CT-ért és a tizedik laborleletért. Közpénzen. Ami kevés. Nagyon. Ennyi „benzinre” nem telik. Látjuk. Semmelweisünk err?l már nem beszél. Mert az utasok az ország lakosai. Választópolgárok. Akik a „szerzett jogaik” csorbítását nem nagyon kedvelnék. Pedig nálunk jóval gazdagabb országokban is szabályozzák a betegutakat. A közutakat. Magánúton bárki bárhova elmehet. S?t a közutakon is lehet elbóklászni. Saját benzinnel.

No de mára legyen elég a tabutémákból. A legkeményebbek?l – a finanszírozásról, a paraszolvenciáról, az önrészfizetés?l – majd egyszer kés?bb. Ha elég bátorságot gy?jtöttem magam is. Addig is: próbálj kirtani, Semmelweis!

Szilvási István, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
